

είδωλο

από τον Δημήτρη Παπαδόπουλο

Sex, drugs and surf

Εξήσε επικίνδυνα και πέθανε νέος. Ο Μπάνκερ Σπρέκελς αδιαφόρησε για την κληρονομιά της ισχυρής οικογένειάς του και δοκίμασε το όριο αντοχής της ύπαρξής του.

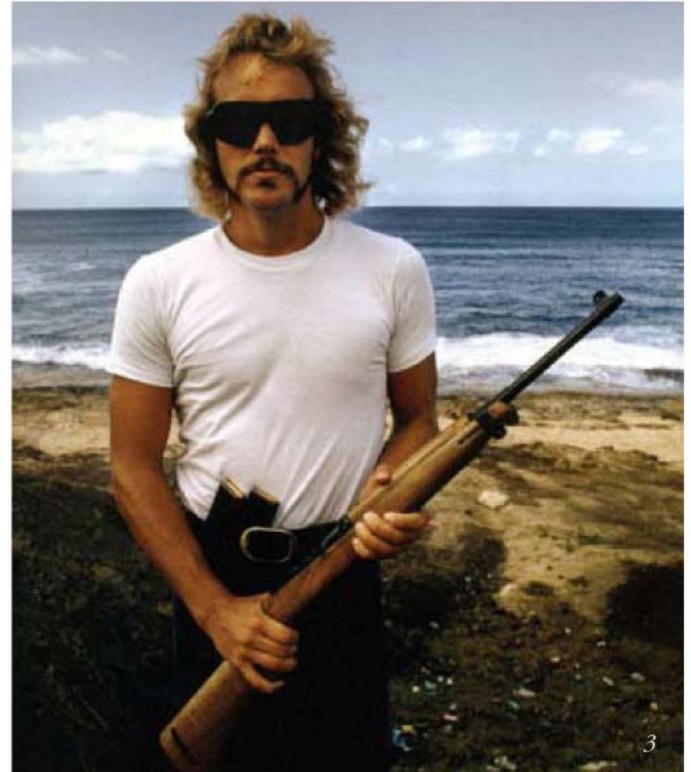

«Αυτό το στάδιο της ζωής μου, εδώ στα νησιά, έχει πια τελειώσει. Εχω κάνει οτιδήποτε μπορούσα για το σερφ και είμαι έτοιμος να δοκιμάσω κάτι διαφορετικό. Ίσως επιστρέψω κάποτε, πάντως τώρα έχω άλλα σχέδια. Στις 15 Ιανουαρίου του 1977 θα επιστρέψω στη χώρα μου και θα ξεκινήσω έναν εντελώς καινούργιο τρόπο ζωής». Αυτή ήταν μια δήλωση που είχε κάνει έναν μήνα πριν πεθάνει ξαφνικά, από «φυσιολογικά», όπως είπαν, αίτια, σε ηλικία 27 ετών.

Ενας χαρισματικός άνθρωπος μπλεγμένος στα πλοκάμια της ψυχουσύνθεσής του. Επιβαρημένος από οικογένεια με μεγάλη δύναμη και ακόμα μεγαλύτερη περιουσία. Προικισμένος από τη φύση με ταλέντα, δεξιότητες και εμφάνιση την οποία άλλαζε συχνά: «Μετά τα 19 μου συνειδητοποίησα ότι μπορώ να επεμβαίνω συνεχώς στην εμφάνισή μου, έτσι για να πειραματιστώ». Το όνομά του ήταν Αδόλφος Μπ. Σπρέκελς Γ', απόγονος του γερμανού βαρόνου Κλάους Σπρέκελς. Σε ηλικία πέντε (5) ετών απέκτησε πατριό: τον εμβληματικό ηθοποιό Κλαρκ Γκέμπλ. Περίπου σ'

εκείνη την ηλικία γνώρισε μια παρέα στο Royal Hawaiian Hotel, στο Γουαϊκίκι. Τα μέλη της τον έμαθαν τη χαρά του ψαρέματος, του κανό και του σερφ. Στα 18 του τα παράτησε όλα. «Οι γονείς μου μού υπόσχονταν πολλά χρήματα, αυτοκίνητα και σπίτια, προκειμένου να με πείσουν να πάω στο κολέγιο. Σκέφτηκα: "γάμα τα αυτά"». Πήγε στη Χαβάη, έγινε σέρφερ, έφτιαχνε σαχνίδια τα οποία πωλούσε – όσο περίμενε την κληρονομιά που θα περνούσε στο όνομά του. «Ζούσα, δεν είχα χρήματα τότε, αλλά ζούσα πολύ καλά». Δάμαζε τη θάλασσα. «Καλή υγεία και απόλαυση, γι' αυτούς τους λόγους έκανα σερφ».

Στα 21 του αποδέχτηκε το μερίδιο της κληρονομιάς που του είχε αφήσει η γιαγιά του. «Τα πήρα σε μετρητά και τα έκρυψα στη μυστική σπηλιά μου». Απέκτησε καινούργιους φίλους, αγόραζε αυτοκίνητα, σπαταλούσε τα χρήματά του. «Το ρεκόρ μου ήταν 64 γκόμενες σε μια βδομάδα», λέει όταν τον ρωτάνε για την επιτυχία του στις γυναίκες. Ζει πραγματικά άγρια. Ναρκωτικά, σεξ και road trips. Σαν να μην υπήρχε επόμενη μέρα. «Δοκιμάζω συ-

νεχώς διαφορετικούς τρόπους ζωής, διαφορετικά είδη ρούχων και εμφανίσεων. Θέλω να δω αν μου αρέσει κάτι, αν μπορώ να αποκομίσω κάτι απ' ουδένποτε δοκιμάζω. Θέλω να κάνω πράγματα που δεν έχουν ξαναγίνει».

«Ήμουν μάλλον η επιτομή της Rolling Stones φιλοσοφίας: Let's rock until we drop. Απέκτησα μιαν αναρχική προσέγγιση στη ζωή. "Αδραξε τη μέρα". Κάνε όσα πιο πολλά μπορείς τώρα, διότι αύριο μπορεί και να πεθάνεις. Αυτό έκανα». Ασχολούνταν όλοι μαζί του: παπαράτοι, επιχειρηματικοί κύκλοι, γυναίκες, δήθεν φίλοι. «Ναι, είμαι παίκτης», έλεγε ο ίδιος. Ηξερε το εκτόπιμά του. Δεν το προκαλούσε, απλώς το απολάμβανε. Ο Τόνι Άλβα, ένας από τους δημιουργούς των Z-Boys, της πρώτης ομάδας skateboard στο Λος Άντζελες του 1970, είχε πει γι' αυτόν: «Ήταν ο βασιλιάς της σκηνής, ήταν ροκ σταρ. Κι αυτό που έμαθα από εκείνον ήταν ότι όσο πιο αυθόρμητος είσαι, τόσο καλύτερη ποιότητα ζωής απολαμβάνεις, είτε έχεις χρήματα είτε όχι».

1. Αίσθηση απόλυτης ελευθερίας: *Ακρωτήρι St. Francis, χειμώνας 1975*
2. Λαμάζοντας τα κύματα: Πιτσιρικάς με το σανίδι του στη Χαβάη (*Banzai Pipelines Rights, Οκτώβριος 1969*)
3. Οπλισμένος και τσαμπουκαλής: *Oahu, Χαβάη, Σεπτέμβριος 1973*
4. Like a pimp and Ellie: Με τη σύντροφό του της ζωής του, Έλι (*Jardin Lecoq, Παρίσι, Σεπτέμβριος 1973*)
5. Με τις χούφτες: Σε συνέντευξή του είχε αποκαλύψει ότι είχε συζητήσει με τον διάβολο. Επίσης παραδέχτηκε ότι «έκανε» πολλά ναρκωτικά. (*Νότια Αφρική, χειμώνας 1975*)

Το λεύκωμα «Bunker Spreckels: surfing's divine prince of decadence» των Art Brewer και C. R. Stecyk III κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Taschen (www.taschen.com).